

Důraz na tělesnou výchovu a sport za socialismu (v ČSSR)

První a druhý projektový den- 2012/13- výstup

Studenti se v úvodu zamýšleli nad otázkou, jak to, že byl za socialismu systém tělovýchovy tak propracovaný, proč se lidé přirozeně sami „hýbali“, více než dnes, děti i dospělí?

Snažili jsme se pochopit fungování různých organizací, soutěží či orgánů při hledání ekvivalentů v současné době.

Co ví dnes děti o SVAZARMU, ROH, SSM, SPARTAKIÁDĚ, PIONÝRU, Sokolu či Junáku, o našich československých reprezentantech? Jak žili, jaké měli podmínky, co dělají dnes?

Proč byly některé spolky zakázané a proč stály v popředí sporty jako běh, hod granátem, střelba, plavání nebo měření azimutů? Který z rodičů neplnil odznak zdatnosti a neúčastnil se ve škole povinných branných cvičení? Jaké jsou vzpomínky na „povinné“ sportovní akce našich rodičů a prarodičů?

Shledáváme jen samá negativa nebo se z povinného utužování těla a ducha dochovaly i příjemné vzpomínky?

Při listování ve výkladovém slovníku tělesné kultury se z socialistických pojmů a nesmyslných zkratek točí hlava. Není nad vyprávění a vysvětlení pamětníků té komplikované doby.

Jen díky nim a zvědavým ústům především studentek oktávy A se mohl náš projekt vydařit.

Prosincový projektový den byl pokračováním prvního projektového dne, kde jsme se podrobněji zabývali spartakiádami za socialismu a takzvanými předchůdci spartakiády. Konkrétně jsme se zaměřili na poslední konané spartakiády v osmdesátých letech, na místa, počty účastníků, hudbu a samotné cvičební prvky v sestavách. Přiblížili jsme si tím dobu, která je pro dnešní děti již těžko pochopitelná.